

V. OTRZYMUJEMY BOŻE DARY

38. Najważniejszy tydzień w roku

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar jego przebaczenia, odkupienia;
- Uświadomienie prawdy o grzeszności człowieka i przebaczącym, miłosiernym Bogu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe:

- Uczeń wie, czym jest Wielki Tydzień;
- Wyjaśnia znaczenie Triduum Paschalnego w roku liturgicznym;
- Potrafi opowiedzieć, jakie najważniejsze wydarzenia zbawcze przeżywamy w Wielkim Tygodniu oraz wyjaśnić, dlaczego mają tak duże znaczenie;
- Poznaje, jak można w sposób religijny obchodzić ten czas, jak uczestniczyć w liturgii Kościoła.

Pojęcia, postaci:

Niedziela Palmowa, Triduum Paschalne, Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota, pascha, apostołowie, faryzeusze, Piłat, Testament z krzyża, *Nowe przykazanie miłości*, adoracja.

Wartości:

miłość, ofiara, służba, odwaga, sprawiedliwość, wyciszenie.

Propozycja realizacji:

1. Temat należy zrealizować przynajmniej na dwóch godzinach lekcyjnych. Warto oprzeć się o znaki, symbole tych najważniejszych dni. Katecheta powinien przynieść palmę, krzyż, koronę cierniową, świecę, białą szatę chrzcielną, może być także miska albo dzbanek z wodą, zdjęcia ukazujące pielęgnację dziecka albo chorej, starszej osoby.
2. Zapytanie dzieci, kogo nazywamy wielkim, jakie wydarzenia tak nazywamy, jakiego króla itd.

3. Podanie podstawowej prawdy, co to jest Wielki Tydzień i Triduum Paschalne (wykorzystanie podręcznika i zdjęć, np. czasopism katolickich).

4. Omówienie znaczenia Niedzieli Palmowej. Można wcześniej poprosić dzieci, aby przyniosły palmy i na lekcji zorganizować procesję z palmami, śpiew: *Hosanna, Synowi Bożemu*. Należy wytłumaczyć dzieciom pełną nazwę niedzieli – Niedziela Męki Pańskiej. Przygotowanie dzieci do przeżycia tej uroczystości w kościele. Wytłumaczenie, co znaczą słowa Jezusa, że „kamienie wołać będą”, jeśli ucichną ludzkie śpiewy uwielbienia. Przypomnienie lekcji o Niedzieli Palmowej (rysowania, kolorowania palmy w klasie I). Wytłumaczenie znaczenia napisu, który dzieci kolorują – św. 1 w podręczniku.

5. Wielki Czwartek – pamiętka ostatniej wieczerzy i ustanowienia sakramentów Eucharystii oraz kapłaństwa, a także *Nowego przykazania miłości*. Podkreślenie, że te sakramenty oznaczają miłość Boga, który daje nam siebie, wzywa nas i posyła do ludzi, którzy służą innym, przybliżają Boga temu światu, przekazują jego łaski. Odczytanie albo opowiadanie, co Jezus uczynił uczniom, jak umył im nogi i powiedział, aby podobnie czynili w stosunku do siebie nawzajem. Pokazanie miski, dzbana z wodą, zdjęć ukazujących pielęgnację chorych osób. Wytłumaczenie, że miłość jest źródłem Eucharystii, kapłaństwa, służby, miłości bliźniego.

6. Wspólna modlitwa słowami Ewangelii (z ostatniej wieczerzy, moment ustanowienia Eucharystii: „Bierzcie i jedzcie. To czyńcie na moją pamiętkę”). Śpiew: *Gdzie miłość wzajemna i dobro*.

Można wykorzystać opowiadanie ks. O. Nassalskiego *Wielki Czwartek*. Przypomnieć dzieciom katechezę o ustanowieniu Eucharystii.

Można też znaleźć nagranie (słowa przeistoczenia podczas Mszy Świętej), pokazać ten moment na wideo. Umieścić na tablicy reprodukcję *Ostatniej wieczerzy* (podręcznik, s. 91), ilustrację kapłana podnoszącego Hostię i kielich.

Celem powinno być wyciągnięcie wniosku, że to, co dokonało się podczas ostatniej wieczerzy, dokonuje się również i dzisiaj, na każdym ołtarzu, w czasie Mszy św. W pracy domowej należy zwrócić uwagę na okazywanie wdzięczności Bogu za obecność Pana Jezusa wśród nas pod postaciami chleba i wina.

WIELKI CZWARTEK

Tego dnia, po powrocie z kościoła, Rodzice pytali dzieci: – Co zapamiętaliście, co się wam najbardziej podobało?

Kasia pierwsza dzieliła się wrażeniami.

– Tak było głośno, jak wszystkie dzwonki odezwały się i te małe, i te duże. Jeden ministrant to się zmęczył i drugiemu podawał dzwonek. Dlaczego tak dzwonili?

– Ksiądz przecież tłumaczył, ale ty, Kasiu, nie uważałaś – powiedział Tomek – to znak radości, że Pan Jezus został z nami w Komunii św.

– Dobrze Tomku – dodał Tatuś. – W Wielki Czwartek na Ostatniej Wieczerzy Zbawiciel ustanowił Największy Sakrament, a także Sakrament Kapłaństwa.

Ale Kasia jeszcze nie skończyła: – Na końcu Mszy św. już nie było dzwonek, tylko jakieś stukanie. Co to było?

– To są kołatki – wyjaśniła Mamusia. – Na znak smutku, bo po Ostatniej Wieczerzy zaczęła się Męka Pana Jezusa. A ty, Tomku, na co zwróciłeś uwagę?

– Na to, że prawie wszyscy kościele przyjmowali dziś Komunię św., za rok to i ja w Wielki Czwartek przystąpię – dodał Tomek.

– Tobie to dobrze. Ja dopiero za dwa lata – zauważyła ze smutkiem Kasia.

Tomek nie powiedział o tym, że w czasie rozdawania Komunii św. ukląkł i po cichu prosił Pana Jezusa: – Przyjdź do mnie, choć ksiądz jeszcze mi Ciebie nie podaje. Ale Ty przyjdź, ja Cię bardzo kocham.

Nikomu się nie przyznał, że miał takie uczucie, jakby Pan Jezus go wysłuchał. Nawet z radością zamknął oczy i wyszeptał: – Dziękuję Ci. Wiem, że jesteś ze mną.

Tego dnia w zeszycie narysował kielich i nad nim dużą hostię. Kasia mu pomagała i trzymała małą szklaneczkę, a on ją obserwował, żeby hostia była naprawdę okrągła.

O. Nassalski, *Wielki Czwartek*, w: *Rok wielkiej przygody*, Warszawa 1985.

- 7. Wielki Piątek.** Polecenie w zeszytcie: Narysuj krzyż i wklej go do zeszytu. Napisz w zeszytcie ostatnie słowa Jezusa na krzyżu: „Pragnę”. „Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścił?”. „Wykonało się”. „Ojcze, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią”. „W Twoje ręce powierzam ducha mojego”. „Oto Matka Twoja, Oto syn Twój”.
- 8.** Omówienie liturgii wielkopiątkowej z wykorzystaniem ilustracji z podręcznika oraz rekwizytów, które przyniósł katecheta. Podkreślenie znaczenia adoracji krzyża oraz grobu Pańskiego. Zachęta do odwiedzania grobów Pana Jezusa w kościołach.
- 9.** Wykonanie ćwiczeń, wspólnie, pod kierunkiem nauczyciela.
- 10.** Wspólna modlitwa recytowana albo śpiewana: *Któryś za nas cierpiął rany*, wykonanie pieśni pasyjnej.
- 11.** Wielka Sobota. Podkreślenie, że jest to czas ciszy, adoracji, oczekiwania, przygotowania do świąt. W tym dniu święcimy pokarmy. Wytłumaczenie, gdzie jest wtedy najważniejsze miejsce w kościele i że obrzęd poświęcenia pokarmów nie jest nabożeństwem.